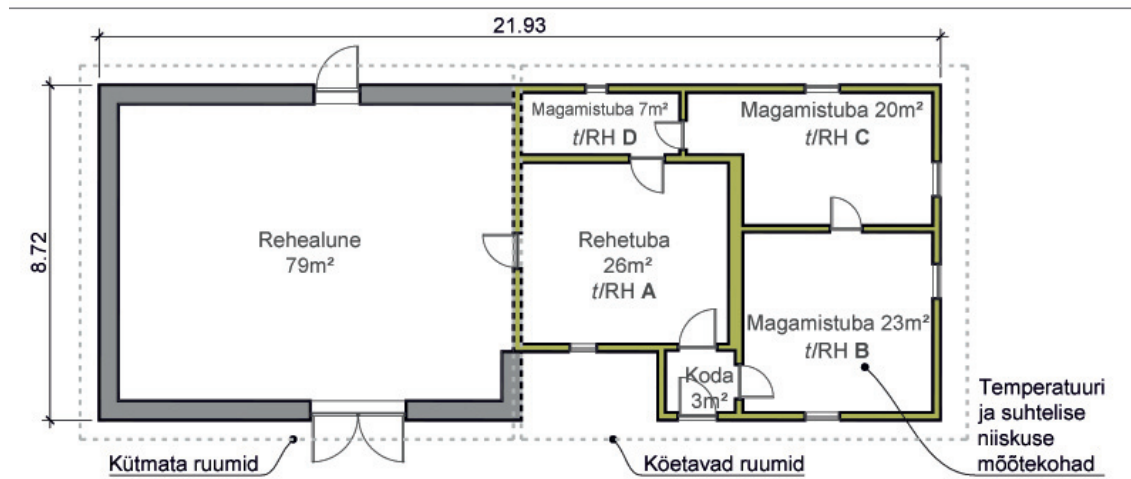

UUE-UUSTALU siseruumide plaan, millest lähtudes sai teha möödistusi soojalekete avastamiseks.

Küttekulu rehemajas kontrolli alla

Kui vaadelda rehemaja energiatõhusust, siis peamiste probleemidena võib esile tuua õhulekked välispiirete kaudu, peamiselt seinapalkide ja tappide vahelt, ja külmad pinnasele rajatud põrandad.

ÜLLAR ALEV
TTU ehitusfüüsika ja arhitektuuri õppetool, projekt HELTH

Rõhtpalkidest seintega elamu vajub ja tiheneb mõne aasta vältel pärast ehitamist tiheduna maja omakaalust.

Sellest hoolimata ei vaju palkidevahelised praod (varad) täiesti kinni ja õhutihedaks, isegi kui kasutatud on tihendusmaterjali (takku). Palkide kuivades tappidevahelised praod pigem suurenevad ja vajavad seega kindlasti täitmist.

Praktikas aitab seda tüüpi hoonet õhutihedamaks muuta näiteks seestpoolt krohvimine. Väiksest efektist hoolimata ei tohiks palgi vahede takuga täitmisest rehemaja renoveerimistöde juures loobuda, kuna see on odav ja pärast viimistlemist/soojustamist seda kindlasti enam teha ei saa.

Külmade põrandate vastu aitab paraku ainult vanade põrandate lammutamine ja korraliku soojustusega põrandate ehitamine, see-

juures võib pealmine viimistluskiht jääda samaks, otstarbekas on taaskasutada isegi endist materjali.

Aknavahetust kaalu hoolega. Levinuim renoveerimislahendus pea kõigis elamutüüpides on akende uuendusremont või vahetus.

Esialgset arvutustulemused kõnealuse maja kohta näitasid, et olemasolevate akende vahetamine väga väikese soojuslähivusega akende vastu annab energiasäästu vaid paar protsenti. See tuleneb peamiselt sellest, et rehemajade aknad on väikesed ja moodustavad kogu välispiirdes marginaalse osa. Vanadele akendele tasub aga kindlasti lisada uued tihendid.

Mõnikord vahetatakse puitaknad plastakende vastu, kuid plast on oma olemuselt ajaloolisesse elamusse sobimatu materjal. Pealegi on plastakendel võrreldes originaalakendega mitu korda väiksem lengi paksus (põhjustab külmasilmasid) ja pea olematu õhkvahe klaaspaketi vahel (ehk ka kaks eraldi asetsevat klaasi võivad olla paremad).

Tähelepanu pööningule. Alustama peaks teravikpildi loomisest: kaardistada tuleks ehitustehniline olukord (kahjustused, parandamisvõimalused, energiaaudit) ja koostada projekt.

Majanduslikult on kõige kasulikum peale hakata pööningu soojustamisest, kuna see on lihtsaim ja annab olulise energiasäästu (200 millimeetri paksune mineraalvillakiht tagaks